

תת"ע 10101/05/17 - אבו מנסור ויסאם נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10101-05-17 מדינת ישראל נ' אבו מנסור ויסאם
תיק חיצוני: 90210402575

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אבו מנסור ויסאם ע"י ב"כ עו"ד ג'בר ג'ברין
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבים	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.6.17.

כנגד המבקש הוגש ביום 22.5.17 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב מסוג אופנוע כשהוא בלתי מורשה לסוג הרכב, ונהיגה ללא ביטוח בתוקף.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 11.6.17, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 12 חודשים.

בבקשה מיום 11.4.19 טען הנאשם, כי הוא מורשה לנהוג ברכב דרגה B אולם לא באופנוע, ורישיונו היה בתוקף עד ליום 21.9.16, ורישיונו אינו מתאים לסוג הרכב, ולא כפי שנטען שצוין בגוף האישום שמעולם לא היה מורשה לנהיגה; וכי ההזמנה לדין נשארה בלשכת התביעות בעת השימוע שנערך למבקש ועקב כך לא יכול היה לדעת את מועד הדיון; וכי בנסיבות בהן רישיונו פקע ביום 21.9.16 ומאז לא חודש, הוא ריצה למעשה את מלוא תקופת הפסילה; וכי יש לו טענות הגנה טובות הנתמכות בראיות, ולו לעניין העונש, נוסף לנסיבות אישיות.

המשיבה, בתגובתה המאוחרת, התנגדה לבקשה וטענה, כי בניגוד לנטען בבקשה, יוחסה למבקש עבירה של בלתי מורשה לסוג הרכב; כי אם שכח המבקש את ההזמנה לדין בלשכת התנועה, היה עליו לפנות למשטרה לקבל העתק, ואין בטענה זו הצדקה לאי ההתייצבות לדיון; כי הבקשה הוגשה בשיהוי של כשנתיים מפסק הדין ללא כל הסבר; וכי המבקש לא הפקיד תחליף רישיון.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בפתח הדברים יאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בענייניו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל [26.7.18].

יתרה מכך, פסק הדין מיום 11.6.17, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא למבקש ביום 7.7.17, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כשנה ועשרה חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהיו שיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בענייניו, ולא ניתן לו כל הסבר בבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018)

בענייניו, הזמנה לדיון נמסרה לנאשם במועד קבלת הדוח והוא אישר קבלת הדוח בחתימתו כעולה מהזמנה לדיון וכתב אישום. ברי אם כן, כי המבקש ידע אודות מועד הדיון. הטענה כי הזמנה לדיון הושארה בלשכת התנועה אינה יכולה להצדיק היעדרות מהדיון המשפטי.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג).

כאמור ברעפ 8427/17 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין, ואין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין.

בענייננו, מעיון בכתב האישום עולה, כי העבירה המיוחסת למבקש הינה נהיגה כשהוא בלתי מורשה לסוג הרכב-אופנוע; ולבד מהטענה כי יש למבקש טענות הגנה טובות הנתמכות בראיות, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין; ולמעשה המבקש עצמו מאשר, כי הוא אינו מורשה לנהוג באופנוע ורישיונו אינו מתאים לסוג הרכב (סעיף 2 לבקשה).

ביחס לטענות לחומרת העונש - בנסיבות שפורטו בפרוטוקול הדיון ובגזר הדין, ובהיעדר פירוט ואסמכתאות בבקשה באשר לנסיבות לקולא, אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ט, 23 מאי 2019, בהעדר הצדדים.